

Rådet til sikring af borgernes ukrænkelige rettigheder

Stiftet Grundlovsdag d. 5. juni 2002 Formand Torben Wilken, Gentofte
Tlf. 3965 1643 mobil 4085 8686 e-mail dnm@borgerret.org
Bank: Nordea Reg. Nr. DK 0114 konto 626-579-5550

Fra Dansk-Nordisk Modstandsbevægelse, i daglig tale DNM, vil vi gerne sige tak fordi Udvalget har villet se os i dag og høre på, hvad vi har af bemærkninger til L 104 og vi vil begrænse os til L 104.

Da der er kommet en del nye medlemmer i Folketinget og dermed i Udvalget, vil jeg indledningsvis kort orientere om hvad DNM er og hvad der dækker sig bag valget af navnet.

Vi er en Borgerrets-organisation som blev stiftet på Grundlovsdag 2002 foran Kronborg som en modstand mod KV-regeringens planer om at ville blande sig, bestemme over danske statsborgeres ret til selv at vælge hvem de ville dele deres voksenliv med, hvem de ville have børn med. Dette retskrav ville KV-regeringen fjerne og nu bestemme enkeltvis, parvis, hvem der måtte leve sammen i Danmark, hvis den ene ikke var dansk statsborger. Denne besættelse af vores rettigheder ville vi ikke acceptere og derfor ville vi gøre Modstand.

Vi skabte "Sveriges-løsningen" med tanke på den tidligere Modstandsbevægelse og flugten til Skåne. Vi tog til Malmø og bad om hjælp og den fik vi. Derfor hedder den "Sveriges-løsningen" og ikke noget andet. Vi skabte den lovligt og sikrede os dens lovlighed. Sveriges-løsningen gik verden rundt i alle medier og åbnede øjnene for den indre "Svinehund", modstanden mod "de fremmede", som nu blev sluppet løs for åbent tæppe. Jeg havde i januar 2002 i Spejlsalen forsøgt at få Claus Hjort Frederiksen (V) og Bertel Haarder (V) til at opgive planerne. Det var som at smide vand på en gås.

Nu til det foreliggende lovforslag L 104. Det skaber stor frustration og indfrier vores værste anelser. Lige efter valget var vi i foretræde her i Udvalget. Her blev vi angrebet for at være for hurtig ude med vores bekymring. Vi skulle bare vente, så ville vi ikke kunne få hænderne ned af bare glæde.

Vi ventede og vi fulgte processen på afstand. Vores glæde kan ligge på et meget lille sted. L 104 er simpelthen ikke i orden.

Vi har ingen parti-politisk interesse i lovforslaget. Vi har ingen personlig interesse, MEN vi har en demokratisk- retspolitisk interesse i det, som L 104 står for og især det den tillader sig at ville gøre overfor danske Statsborgere og deres familieliv her i Danmark. Det er kernen – Det er problemet.

Vi havde håbet på, at 10 års indædt kamp for danske statsborgeres rettigheder på familieområdet ikke havde været forgæves. Skuffelsen er stor. Vreden er til at tage og føle på. Folketinget har ingen ret til at blande sig, til at opstille de betingelser, som

lovforslaget gør, reelt at legalisere retten til at blande sig i valget af livsledsager. Lovforslaget betyder at man ikke frit, på lige fod med alle andre danske statsborgere, kan etablere et normalt familieliv i det land, hvor man har ret til at leve, ret til at bo og ret til at arbejde i, nemlig i det land hvor man er Statsborger. EMRK art. 8 sikrer denne ret i det land hvor man er Statsborger uden indskrænkninger og betingelser. EMRK er en integreret del af Dansk Lov. Vi forstår simpelthen ikke Folketinget her. Retskravet for den danske statsborger er indiskutabelt.

I den Muslimske verden har familien ofte et overhoved som bestemmer i familiens ve og vel. Folketinget kan ikke lide denne ordening og slet ikke ved valg af partner i ægteskab. Det er kun de 2, der selv skal kunne bestemme helt uden indflydelse fra andre. Unge kvinder skal ikke kunne tvinges. Hvad er det man gør i Danmark med dette lovforslag? Man fortsætter med at gøre Staten v/embedsmændene til familiens overhoved. Den skal bestemme, den skal konkret i det enkelte tilfælde vurdere, stille krav om dokumentation, om sprogfærdighed m.m., med andre ord ægteparret, som vil leve sammen i familieliv her i landet, de skal bede Staten om lov først. Det er det L 104 drejer sig om. Staten skal "EJE" borgerens rettighed, skal være "Formynderen". Borgeren skal være et aktiv for STATEN, samfundet, ikke nødvendigvis for den danske statsborger selv. Jeg skal undlade at udtale de ord der ligger lige på tungen. Men vi græmmes.

Vi håbede at regeringen ville leve op til sit eget "Regerings-grundlag" på dette område. Vi godt kan se, at der må være indgået et forlig om L 104 i den foreliggende form. Det binder nogle, sikkert et flertal, helt på samme måde som i KV-regeringens tid. Det er helt uforståeligt. Vi må kraftigt advare mod denne misforståelse af rettighed. Vi kan ikke stiltiende sidde dette overhørigt. Vi tillader os at opfatte det som en alvorlig provokation overfor befolkningen, for vælgerne, som kun kan skabe vrede og modvilje. Det mener vi er dybt ulykkeligt.

Vi havde ellers set frem til at kunne neddæmpe "Sveriges-løsningen" til det minimale. Med L 104 i dens foreliggende indhold, vil "Sveriges-løsningen" eksplodere som den eneste reelle redning for tusindvis af ægtepar, som ikke vil starte deres familieliv på en statslig administration, der oven i købet er lovstridig. Vi kommer nok til at oprette sekretariat og systematisere løsningen, så den kan fungere mest smertefrit for familierne indtil EU-domstolen har behandlet en anklage for Traktatbrud mod Danmark.

Justitsministeren sagde belærende ved første behandlingen af L 104, til Martin Henriksen (DF), at dette lovforslag var national lov og ikke EU-lovgivning. Sandheden er ikke så enkel. Som medlem af EU har Danmark afgivet suveræniteten på dette område og vi har ikke et forbehold her og er derfor ikke undtaget EU-traktatens bestemmelser på området.

I L 104 optræder ordet "EU-borger". Man har fjernet "stats" foran borger. Det hedder "Unionsborger" sådan som det korrekt er anført i visumpraksisnotatet af 25. oktober 2011, (gældende) underskrevet af Justitsminister Morten Bødskov (S) selv. Det bør det også hedde i lovtæksten.

Visumdelen i L 104 er heller ikke i orden for familiemedlemmer til en dansk Unionsborger og som selv ikke er Unionsborger. Dette forhold har DNM til behandling i EU-kommissionen hvortil vi har en løbende dialog.

Folketinget tirsdag d. 17. april 2012 kl. 14:30 foretræde i UUI udvalget lokale 2-133
Torben Wilken
Formand